

Stanisław Janczewski

Śp. Jan Olchowicz

Palestra 2/1(5), 88-89

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WSPOMNIENIA

Śp. Janusz Olchowicz

W dniu 20 listopada 1957 r. zmarł w Warszawie adwokat Janusz Olchowicz, wicedziekan Rady Adwokackiej.

Janusz Olchowicz urodził się dnia 23 maja 1902 r. Po ukończeniu w r. 1924 Wydziału Prawa na Uniwersytecie Warszawskim został wpisany na listę aplikantów adwokackich. Po upływie przepisanej przez prawo pięcioletniego okresu aplikacji adwokackiej i złożeniu egzaminu adwokackiego został w marcu 1929 r. wpisany na listę adwokatów z siedzibą w Warszawie.

Zawodowi adwokackiemu Janusz Olchowicz poświęcił się ze szczerego powołania. Mianowany — wkrótce po wpisaniu go na listę adwokatów — obrońcą przy Sądzie Arcybiskupim Warszawskim, poświęcił się głównie zagadnieniom prawa małżeńskiego i rodzinnego. Obdarzony dużymi zdolnościami i niezwykle sumienny w pracy zawodowej, starał się zgłębić każde nasuwające mu się zagadnienie prawnicze. Wkrótce też zasłynął jako doskonały specjalista w obranej dziedzinie.

Miał dużą klientelę, która darzyła go nieograniczonym zaufaniem. Prosty, szczerzy, bezpośredni w obejściu, jednał sobie klientów zarówno pełnym uwagi i życzliwości stosunkiem do nich, jak i trafnym a zarazem sprawiedliwym osądem. Nie przyjmował spraw, których słuszności nie był pewien. Przyjąwszy jednak sprawę do prowadzenia, nie szczędził swego czasu i zdolności, aby ją jak najlepiej postawić i opracować. Dzięki jego znawstwu, sumienności i życzliwemu zajęciu się sprawą setki spomiędzy jego klientów i klientek zawdzięczają mu rozwikłanie skomplikowanych częstokroć sytuacji życiowych, a niekiedy i szczęście osobiste.

Tak samo szczerzy, bezpośredni i życzliwy był stosunek Janusza Olchowicza do kolegów. Wrodzona dobroć i uprzejmość Olchowicza jednały mu serca wszystkich, a wysoka kultura i szeroki zakres zainteresowań sprawiały, że rozmowa z nim nigdy nie była banalna. Należy zaznaczyć, że Janusz Olchowicz był jednym z niewielu adwokatów znających gruntownie historię adwokatury ostatniego stulecia.

Zalety duchowe i umysłowe Olchowicza zabłysły w całej pełni, gdy został on powołany na stanowisko wicedziekana Rady Adwokackiej w Warszawie. Trudnym i absorbującym czas oraz siły fizyczne i duchowe obowiązkom na tym stanowisku poświęcił się on całkowicie. Niestety, nie sądzone mu było dać z siebie wszystkiego, na co stać było jego wiedzę prawniczą, jego doświadczenie, wysubtelnioną etykę adwokacką oraz gotowość do poświęceń i do spieszenia z pomocą w każdej potrzebie.

Zgasł przedwcześnie, wywołując powszechny żal wśród kolegów, którzy tłumnym udziałem w pogrzebie i serdecznością wygłoszonych nad trumną przemówień dali świadectwo temu, jak bardzo go kochali i szanowali.

St. Janczewski